

армия, то би можалъ съвсѣмъ да я затвори въ тѣсното пространство, което се образува на това място отъ иззвиванието на Майнъ. Но той не я нападналъ за това, защото гористата мястност въ тѣзи извилини на Майнъ нѣмала нито една позиция удобна за бой, и може би още и за това, че, слѣдъ испрашанието $\frac{1}{3}$ отъ армията къмъ Ашафенбургъ, той не се чувствуvalъ достатъчно силенъ за да може да нападне императорската армия.

Като прѣминалъ въ Лора прѣзъ Майнъ, Монтекукули взелъ да застрашава Ашафенбургъ, послѣ показалъ на глѣдъ, че ужъ ималъ намѣрение да отиде къмъ Триръ, и най послѣ, като прѣминалъ прѣзъ Рейнъ въ Кобленцъ, бѣрзо тръгналъ къмъ Боннъ. А Тюренъ, като видялъ невъзможността да прѣпятствува на съединението му съ холландската армия и по слабостта на силите си, като не се рѣшавалъ да слѣдва задъ него, отстъпилъ къмъ Филипсбургъ.

Тѣй като страната тукъ била неутрална и въ нея нѣмало пригответени магазини за французската армия, то Тюренъ билъ принуденъ да се спрѣ за да се снабди съ храни, като закупува такива. По причина на бавността на такъвъ способъ за хранение и освѣнѣтъ това вслѣдствие на недостатъкъ отъ пари, 20-хиляндната французска армия била задържана въ дѣйствията си и, при всичко, че се намирала въ богата страна, търпяла краенъ недостатъкъ отъ храна. Този недостатъкъ се увеличилъ още по вече съ прѣминуванието на лѣвия брѣгъ на Рейнъ, гдѣто Тюренъ не намѣрилъ магазинитѣ, които министъ Лувуа билъ обѣщаалъ да приготви. Тѣзи причини, а сѫщо и лошиятѣ птища, значително задържали французската армия и не ѝ позволявали бѣреме да пристигне въ Нидерландия. А между това Испания обявила война на Франция. 30-

хиляндната холандско-испанска армия подъ началството на оранския принцъ се съединила при Боннъ съ армията на Монтекукули, обсадила и взела заедно съ нея Боннъ и най послѣ заела цѣлата страна между Маасъ и Рейнъ, на което не можала да въспрѣпятствува 12-хиляндната армия на Кондѣ. Тогава Людовикъ XIV, като видялъ, че армията му, която се намирала въ Холландия, била, вслѣдствие обявяванието на войната отъ Испания, отрязана отъ Франция и че вземанието на Амстердамъ станало вече съвсѣмъ невъзможно, заповѣдалъ на Люксамбурга да остави гарнизони само въ по-важните крѣпости, а съ останалите войски да се присъедини къмъ армията на Кондѣ. Съюзниците напразно се трудили да въспрѣпятствуватъ на това и Люксамбургъ успѣлъ сполучливо да се съедини съ Кондѣ.

Въ Нидерландия прѣзъ тѣзи година не произлѣзло нищо важно и забѣлѣжително, съ исключение може би на това, че французы съще въ началото на похода взели крѣпостта Маастрихъ.

Въобщѣ резултатътѣ отъ похода въ 1673 година били незгодни за французы и твърдѣ згодни за съюзниците. Първите били принудени да испразнятъ Холландия, а послѣдните съсрѣдоточили на лѣвата страна на Рейнъ прѣвъсходящи сили, взели Боннъ и заели страната между Маасъ и Рейнъ. Съюзниците на Людовика XIV: кѣлнския курфюрстъ и мюнстерския епископъ прѣмиери на страната на противниците му, а английския краль билъ принуденъ да сключи миръ съ Холландия, тѣй като парламента отказалъ да му отпусне пари за водение на войната.

Този походъ е забѣлѣженъ 1) по това, че въ него не произлѣзло нито едно сражение, макаръ и да можало нѣколко пъти да произлѣзе